

PARLAMENT DE CATALUNYA

EL DIPUTAT PER LLEIDA II de juliol de 1936

Velgut fill: quan vaig arribar a casa, i els vaig dir la teva situació moral i espiritual, es va aixempar el cor a tots. \$\$ Com et vaig dir, jo ja ho sabia tot de temps. A la Xita, com no era cas d'explicar-li científicament, també sabia que n'hi havia per una mica més de temps del que ella i tu suposaveu, i els demes, per l'estil. Però ara, en saber que tu "ho sabies" tenien por que, malgrat la teva carta, no haguessis reaccionat degudament. Excuse dir-te, doncs, com m'esperaven i com va posar-se tot al to degut després de les meves explicacions. Jo, també vaig tornar a casa satisfetíssim de tu, fill meu. Molt satisfet. Estigues segur que tot em sera pes de palla pensar que tornaras a esser un home i que m'ajudaras, primer, i després jo t'ajudare a tu. Les nostres idees ens imposen una obligació moral especial, susceptible de no deixar-se atabalat per res i donar gràcies sempre, "perque son en aquests moments, precisament, quan es pot fer la millor collita de l'esperit, que es la que importa, puix es l'eterna.

Ahir i avui he tingut un moviment enorme de debratx, i ara, dia tarda, acabo la feina i em dispenso a agafar un taxi per fer visites. M'han ajudat Samael i Ton una mica. Be, en suma. Per això no et peso mes que quatre ratlles, perquè les trobaries a mancar. No et parlo de res mes, puix tot es petit al costat del que ara ens interessa, que es la teva estimada, preciosa i esperada salut. Adeu, fill meu, petons del teu pare

Humbert